

Tisková zpráva

Diana Winklerová – Průnik barevného bytí

26. 6. – 31. 8. 2019

Galerijní Laboratoř + Galerie Prokopka, Prokopova 9, Praha 3

Otevřeno: non- stop

Kurátor: Matouš Karel Zavadil

V letošním výstavním cyklu „tekutého“ negalerijního projektu Galerijní Laboratoř bylo připraveno šest výstav pro prostor jídelny hotelu Prokopka, kde je od roku 2011 provozován hybridní galerijní projekt stejného jména, který založila vizuální umělkyně a kurátorka Markéta Vlčková. Tématem letošního cyklu byl motiv univerzalizmu autora, tvůrčí osobnosti působící v příbuzných oborech. Extenze tvůrčí osobnosti ve smyslu vytváření nezávislých galerijních projektů je tak naprosto přirozenou součástí profilu současných vizuálních umělců. Protože v souvislosti s prezentací současného vizuálního umění je každý výstavní projekt určitým druhem interpretace, lze aplikovat i na galerijní provoz a práci kurátorů vizuálního umění kategorie rukopisu. Galerijní a výstavní projekty jsou různé a preferují nebo by měly preferovat rozmanité přístupy k současnému umění, čímž vytváří určitý druh diverzifikované nabídky, a tím pádem přispívají v kontextu rozšířeného pojetí vizuálního umění k rozvoji principů občanské společnosti, kde by neměly dominovat pouze „silové“ na populární trendy orientované výstavní projekty, ale i takové, které dávají důraz na experimentální autorský přístup někdy založený na hře a improvizaci. Poslední výstavu z cyklu Galerijní Laboratoř pro galerii Prokopka lze vnímat právě v tomto kontextu. Výstavní projekt Diany Winklerové, absolventky ateliéru sochařství Kurta Gebauera na UMPRUM, citlivě reaguje na genia loci - ducha místa nelehkého prostoru galerie situované do jídelny hotelu, a přiznává funkci prostoru. V představeném výběru děl lze nalézt především plošné realizace v kombinaci s objektovou tvorbou. Díla rozmístěná po prostoru připomínají fragmenty mozaiky, na první pohled dominantní hravý motiv spočívající v představeném cyklu tisků, kde se překrývají různé banální předměty z každodenní reality, je doplněn o velkoplošný tisk pískoviště, v kombinaci s poněkud zneklidňujícími díly odkazujícími na mnohdy absurdní realitu v České kotlině. Šedivý obrys hranic České republiky v podobě objektu připomínající loveckou trofej visí nad klavírem, bagry na fotografii patrně dále rozšiřují další povrchový důl hnědého uhlí kdesi v severních Čechách. Typickým dekorativním prvkem českých domácností jakými je zatím spící televizní obrazovka, dotváří atmosféru místa. Banalita rozmístěných objektů-trofejí je zvýrazněna odlitkem kvěťáku umístěném na zed' do galerijní výlohy. Dílo Diany Winklerové, byť převážně vychází z klasických sochařských technik, lze hodnotit jako pohled autora, jehož rukopis je originální, a i když pracuje s řadou dnes populárních tvůrčích postupů, např. princip ready made, tak nezůstává u povrchních trendů, ale pokouší se nalézt vlastní tvůrčí cestu. Na první pohled nekomplikované a přímočaré téma výstavy v sobě skrývá i určitý druh hlubších otázek po povaze současnosti, v které se nacházíme: Zda-li je jednou z možných cest hra a improvizace či nikoliv ?

Více na: www.galerijnilaborator.cz | www.galerieprokopka.cz | www.instagram.com/galerijnilaborator
| www.osf.cz | www.bistrostrecha.cz | www.natalieblehova.com |
www.facebook.com/natalieblehovaiillustration | www.instagram.com/natalie.blehova

Partneři mediální a jiní :

